

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 19 december 1997 door de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende vaststelling van het programma voor dienstencentra, serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening, rusthuizen en dagverzorgingscentra", heeft op 23 december 1997 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ingevoegd bij de wet van 4 augustus 1996, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering als volgt :

"Het is dringend noodzakelijk dat aan de initiatiefnemers, die investeringssubsidies wensen aan te vragen voor de realisatie van hun project rechtszekerheid wordt gewaarborgd. De ontwikkeling van een gewijzigde evaluatie- en beslissingsmethodiek met betrekking tot de investering voor voorzieningen voor ouderen (rusthuizen, dagverzorgingscentra en dienstencentra), noodzaakt om op zeer korte termijn, zijnde met ingang van 01/01/1998 -, de verfijnde programmatienormen in te voeren".

Met toepassing van het bepaalde in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1996, heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot "het onderzoek van de rechtsgrond, van de bevoegdheid van de steller van de handeling, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan".

Dat onderzoek noopt tot het maken van de volgende opmerkingen.

.../...

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit beoogt, op grond van artikel 10, tweede lid, van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, nieuwe programmatienormen in te voeren voor dienstencentra, serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening, rusthuizen en dagverzorgingscentra en dit met ingang van 1 januari 1998.

Bedoeld artikel 10 van die gecoördineerde decreten bepaalt :

"Het bouwen van een serviceflatgebouw, een woning-complex met dienstverlening, een rusthuis of een dagverzorgingscentrum, het als dusdanig inrichten of in gebruik nemen van een bestaand gebouw en het wijzigen van de capaciteit, zijn onderworpen aan de voorafgaande vergunning van de Vlaamse regering volgens de regels die zij bepaalt, na advies van de Hoge Raad.

De vergunning kan niet worden verleend wanneer het initiatief niet past in het kader van het programma dat door de Vlaamse regering is vastgesteld, na advies van de Hoge Raad.

Aanpassing van dit programma kan door de Vlaamse regering, volgens de, na advies van de Hoge Raad, door haar bepaalde regels worden toegestaan op basis van subregionale en plaatselijke behoeften aan bejaardenvoorzieningen.".

De in artikel 10 bedoelde Hoge Raad is de Vlaamse Hoge Raad voor de derde leeftijd, opgericht bij besluit van de Vlaamse regering van 27 oktober 1982.

.../...

2. Ter zake werd het advies van de Hoge Raad niet ingewonnen, hetgeen in het vijfde lid van de aanhef van het ontwerp als volgt wordt gemotiveerd :

"Overwegende dat de Vlaamse regering in de onmogelijkheid verkeert een advies te vragen aan de Hoge Raad voor de derde leeftijd aangezien de mandaten van de leden ervan al geruime tijd afgelopen zijn en de decretaal bepaalde adviesverlening door die raad bij de inwerkingtreding van het decreet van 15 juli 1997 houdende oprichting van een Gezins- en Welzijnsraad en van een adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden niet meer vereist is".

Het is inderdaad zo dat de adviesverplichting voor de Vlaamse regering om voorafgaand de Vlaamse Hoge Raad voor de derde leeftijd te consulteren met het oog op het vastleggen van het programma, waarvan sprake in artikel 10, tweede lid, van de gecoördineerde decreten van 18 december 1991, opgeheven wordt bij artikel 24, 2°, van het decreet van 15 juli 1997 houdende oprichting van een Gezins- en Welzijnsraad en van een adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden. Artikel 26 van hetzelfde decreet bepaalt echter dat de Vlaamse regering voor iedere bepaling ervan de datum van inwerkingtreding vaststelt. Dat is nog niet gebeurd wat voormeld artikel 24, 2° betreft. Zolang dat niet het geval is blijft voor de Vlaamse regering de verplichting bestaan het advies te vragen van de Hoge Raad. Het feit dat de mandaten van de leden van deze raad geruime tijd afgelopen zijn, ontslaat de Vlaamse regering hiervan niet. Immers, ofwel doet de Vlaamse regering het nodige om artikel 24, 2° in werking te stellen, ofwel zorgt zij ervoor dat de Hoge Raad voor de derde leeftijd verder kan functioneren.

.../...

3. Uit wat voorafgaat volgt dat het ontwerp niet in staat is opdat de Raad van State erover advies zou kunnen verlenen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
 D. ALBRECHT, staatsraden,
 L. HELLIN,

Mevrouw A. BECKERS, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

J. DE BRABANDERE